

EL GLOBO

ES LA CASA MEJOR SURTIDA
EN EL RAMO DE CALZADO

RELLISCANT

per G. BUCH

No és pas molt còmode l'entendre sobre els defectes de la dona. Tots convenim en ells. Però remarcuem que la ecuanimitat esdevé quasi impossible quan es tracta d'establir les qualitats primordials de les nobles filles d'Eva.

Trobo en un diari de París el resultat d'una petició que havia fet entre els seus llegidors sobre quines eren, a llur manera d'entendre, les set més belles qualitats que preferien en la dona. Vuit de cada deu respostes convenien que la bondat era la primera qualitat que se li demanava.

Aquesta majoritat, veritablement, és una mica xocant. És que ella no trairia per etzar, el plany de la gent mascle de no conèixer la bondat en la dona més que de nom i d'ésser eternalment la puresa de la perversitat femenina? Què és lo que podem entendre per bondat? Serà potser aquesta petita aptitud, ben calma i ben blana que porta a la dona a no marejar al marit a fi que el pobre home pugui dir: "quina bona dona és la meua muller!"

Francament, m'estranya que els homes, després dels milers d'anys d'experiència conjugal, es complaguin a designar la bondat com suprema virtut femenina. Res és més fad, em permeto creure, que una dona a la que mai se acaba de comparar-la amb el pa tou, a la confitura, als dolços, a la crema. Però què de segur haureu remarcat que per qualificar la bondat s'acudeix sempre a expressions més o menys culinàries. I jo trobo aquest llenguatge ben significatiu. Sembla que és sols l'estómac de l'home el qui sigui l'indicat a apreciar la bondat de la dona.

Jo seria dona i jo em malfiaria com de la pesta d'aquesta bondat desitjada tan ardentment—sembla—pel sexe fort. Aquest desig és una ximpleria. Una dona bona és lo que esdevé ben aviat una bona sopa de peix o bé un sorgir el forat que el dit gros ha fet als mitjons.

Val més, mil vegades més, una encisera muller que posi la diversitat a la monotonia, que salpique de pebre la vida de cada dia. Jo no sóc pas partidari dels cops perquè això deixa senyal, però també cal convenir que mai un raig de sol és tan bonic i mai té tanta dolçor com després d'un xàfec.

Seguint l'ordre de les set virtuts femenines desitjades pels llegidors de aquest diari parisi que tinc al meu davant, s'hi veu després de la bondat: 2) l'abnegació, 3) l'ordre, 4) l'intel·ligència, 5) la fidelitat, 6) l'economia, i 7) l'afecte. No són classificades, però segueixen a les qualitats guanyadores: el coratge, la paciència, la tendresa, la netedat, la dolçor.

És xocant de contrastar que la netedat ocupi l'onzè lloc; una mica més i els senyors d'aquest concurs l'haurien oblidat. I un tal oblit dona, francament, a reflexionar molt. Així doncs, es veu que ben poc interessa a una gran massa d'homes el que una dona coneixi o no els benfets de l'aigua i del sabó, que porti o no la camisa neta o bruta... Però pleguem perquè això seria llarg a comentar i el director de LA GALERIA ens té limitat l'espai.

És també cosa a remarcar que l'home prefereixi les qualitats morals a l'afecte o a la tendresa. I vull fer remarcar també com la franquesa, l'esperit i mateix la beutat no figuren pas en aquesta llista, i és per aquesta omisió de la beutat que jo dic: hola! a aquells que s'imaginarien que els concurrents han exactament respost segons llur pròpia concepció de la dona.

Generalment, quan s'aprecia una dona per la seva bondat, per l'abnegació, pel seu ordre — virtuts magnífiques, innegables, però a la fi virtuts sense

perles i brillants per atraure la mirada — és quan no es pot vantar la seva beutat i la seva elegància. És ben trist tindre de constatar que un ésser humà comença a seduir-nos per la seva gràcia física. La beutat és un dels plats que l'home s'empassa més a gust i sense necessitat de condiments. Les dones ho constaten també, pobres!, cada dia quan elles es presenten en grup a cercar treball en un despatx qualsevol. És sempre a la més bonica aquella a qui l'empleat—excepció del cas que sigui misògen—serveix la primera i sempre amb el seu somriure més a la darrera moda.

Hi ha nombroses dones a qui els han sigut donades la bondat, l'abnegació, l'economia, que tenen el cor omplert fins les vores de les set virtuts i l'ànima perfumada de llur aroma. I mai un home es parerà davant aquests tresors del cor, car el rostre mancat de beutat i el cos de cimbreig no li diuen res. I aquelles que dominen, que arriben, no són pas aquelles a qui el cel ha comblat de sòlides qualitats. Una beutat del diable val pràcticament deu vegades més i millor que les set virtuts del Senyor. I aquells que vulguin contradir-me que es donguin compte que contra-deixen la veritat.

I jo m'arribo a pensar que aquest concurs no hagi sigut fet sinó per avis o bé per marits que escriuen sots el dictat auster de llur esposa, a menys que aquestes set qualitats no hagin sigut escollides.

EL PRESENTE NÚMERO HA SIDO
SOMETIDO A LA PREVIA
CENSURA GUBERNATIVA

Gran fotografía Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras